

„Istarska Rijec“

Izdaje svakog četvrtka uveče. Dva puta mjesečno izdaje go-
spodarski prilog „Narodni Go-
spodar“ — pretplate za tuzemstvo
spolje 15 — lira na godinu, a
za inozemstvo 25 — lira. Ured-
ništvo i uprava lista: Trst
(Tieste) — Via S. Francesco
Assisi 20/1. Telefon: 11-57.

ISTARSKA RIJEČ

Tjednik za pouku, gospodarstvo i politiku istarskog naroda.

„Stogom rastu malé stvari, a nesloga sve pokvari.“ — Narodna poslovica.

Oglasi stoje 8 lira

za svaki centimetar visine u
širini jednog stupca. Za više-
kratno uvješćenje daje se znatan
popust. U maom oglasniku
svaka rijet 40 cent. Dopis se
šaljurodnostu, a novac uravi.
Nekrankana se pisma ne vraćaju.

Velika suša i njezine posljedice Predlozi za pomoć

Suša, velika suša, nečuvana suša itd. To su napisi svih naših dopisa u zadnje vrijeme. Iz svih naših krajeva jednaki ton glasovi, jednake jadikovke i zapomaganja. Naš seljak u posljednje vrijeme i ne misli na ništa drugo, nego na sušu. Gleda popaljena polja, vinograde i livade i sve ga teže i teže misli misli svakim danom. Sav mu je težak trut i sva nada propala. Njegov znoj i njegova krvava muca izgara na žar-
kom suncu koje već par mjeseci ko zao
neki okrutni gospodar šete plavinem
nom, na kojem se za čas pojavi koji
oblak, pa naglo izčezne.

Pred par dana bilo je dapače počelo
nešto da kiši. Izgledalo je, da se je vri-
eme promijenilo i da će pasti jedna
obilatija kiša, no kiša je pala tek malim
nekim krajevima i to u vrlo maloj mje-
ri. Ovakve nagle i kratke kiše ne samo
da malo koriste nego dapače i škode,
jer se iza njih zemlja još jače zapali.

Suša. Strašna je to riječ i strašno je
njezino značenje i učinak ove godine u
Istri. Treba proći našom zemljom da
se ovogodišnjoj suši uvjeri, da se do-
bitje teška i žalosna slika o svoj njezinoj
grozoti. Naši poljodjci ne pamte već
više godine jedne slične suše. Pred 10
godina, 1917., vladala je našim krajevima
suša i jedino se ta može usporediti s
ovogodišnjom. Bila je strašna kao i
ovogodišnja.

Pred nekoliko dana sastala se je u
Puli na sjednici „Federazione Agraria
Cooperativa Istriana“. Na toj se je sjed-
nici raspravljalo u glavnom o ovogodi-
šnjoj suši, te o njezinom strašnom učin-
ku i teškim posljedicama za istarskog
siromašnog poljodjelca. — Taj je „Fede-
razione“, kao jedina danas kompetent-
na organizacija, našla za potrebno da
sastavi jednu spomenicu, koju se je
uputio višim vlastima. U toj spome-
nici rastumačen je u glavnom današnji
položaj istarskog poljodjelstva, a osim
toga „Federazione“ postavlja vlastima
neke predloge, koje bi se moralo prih-
vatiti da se pomogne istarskom selja-
ku u teškim prilikama, kojima je suša,
kriva. Spomenicu je puljska „L'azione“
donijela doslovno.

Ta je spomenica prilično opširna, no
mi ćemo donijeti samo u glavnom. Po-
mimo njezine sadržaj. O usjevima se u
toj spomenici kaže:

Pšenica je zbog suše u Istri slabo
urodila. Uspjeh je pšenice ove godine
bio ispod srednjeg, i ako je u maju pše-
nica mnogo obćevala.

Krumpir i kukuruz, koji su u kruh
glavna hrana našeg seljaka, u nekim
su krajevima propali sasvim, dok se u
nekim krajevima može nadati, da će
krumpir i kukuruz biti za jednu tre-
ćinu od srednjeg prirodna. Tri puta ma-
nje nego srednje dobrih godina.

Jesenje zelje je također važna hrana
našega seljaka. Ima krajeva gdje se
mnogo zelja sadi, pak se jede do kasne
zime, ili svježe ili pak kiselo. No, ove
godine biti će i u tom pogledu loše,
jer se ne može zelje ni saditi. Tlo je tako
zapinjeno, da biljke posadjene odmah
usahnu. A sada je najbolja doba za
sadnju zelja. Poslije će biti kasno. Tako
je i s ostalim povrćem i zelenjem.

Vinegradi isto trpe silno od suše.
Grozđe je zastalo u razvoju, a iz mno-
gih krajeva stizavaju vijesti da uveleke
vino. To je težak udarac za istarsko
gospodarstvo. Od vina žive mnogo na-
ših gospodara.

Biljke će ove godine propasti sasvim.
One podnose sušu, ali ovogodišnja je i
za biljke jaka, pak će ulja biti u Istri
već ili ništa. Osim toga je teško oste-
titi i sve drugo. Osobito razne vrste
travnjaka pate od suše.

Najjače još osjeća sušu istarsko
gospodarstvo. Kako je poznato u Istri
gojenje govoda bilo do sada bog-
tako rašireno, no u posljednje
vremene počelo se je u Istri govedo
razumnije gojiti. Počeli su mnogi
istarski gospodari živjeti od govedar-
stva. Govedarstvom se je počelo dizati
istarsko gospodarstvo. Naši seljaci po-
su bili izbirati rase za razuman uz-

goj govoda, pa je bilo nade, da će gove-
darstvo donijeti s vremenom blagosta-
nje u zemlju. — No, ovogodišnja suša
i toj je gospodarskoj grani nanijela te-
žak udarac. Suša je uništila sasvim
prvu i drugu košnju, a pašnjaci su tak-
odjer izgoreni. Bez sijena i pašnjaka
govedarstvo će ove godine silno trpjeti.
Morati će se blago prodavati. To je zlo.
Buduć u Istri nema jednog velikog
trga za blago, gdje bi se prodavalo za
izvoz, može se ono prodavati samo na
lokalnim trgovima, gdje naš poljodje-
lac prodaje blago malim špekulantima
i mesarima. Ovi će iskoristiti ovoga-
dišnji težak gospodarski položaj, jer će
seljaci morati na silu prodavati blago.
Cijene će stalno silno pasti. Može se
predviđati, da će doskora na tržište
jedna četvrtina svega istarskog blaga
i to sve zbog suše. Vlasti i gospodarske
ustanove morale bi providjeti na koji
način sredstva, kojima bi se spasilo
blago istarskom seljaku. Prodaja gove-
da baciti će seljaka za više godina u
natrag, u težak gospodarski položaj,
njemu će biti teško voditi gospodarstvo
u budućoj godini bez govoda.

U toj se spomenici dalje kaže, da je
ovogodišnja suša za Istru teška i za to,
jer Istra nema najbolje organizirano
zadugarstvo. Jedna druga pokrajina
gdje bi seljaci bili organizirani u jake
zadruge, ne bi toliko trpjela od suše,
jer bi zadruge pomagale na sve načine
obranu od suše i njezinih posljedica.

Istarska bijeda i siromaštvo kaže da-
lje spomenica, nije tek neka retorička
frazza, nego je kruta istina, koju istar-
sko stanovništvo podnaša iz dana u
dan. Istarsko prirodno siromaštvo po-
većava pomanjkanje dobrih cesta, i po-
manjkanje vode, čemu bi se moglo do-
skočiti izgradnjom vodovoda, a osim
toga tome siromaštvu pomažu i moćvar-
ni krajevi, koji bi se mogli popraviti bo-
nifikacijom. Osim svega toga jedno je
veliko zlo za istarsko gospodarstvo za-
duženost seljaka, kojemu je ona siro-
mašna zemlja razdijeljena na sitne
parcelice, većim dijelom pod hipote-
kom. Pomanjkanje novca se jako
osjeća u narodnom gospodarstvu. Bez
kapitala se ne može uspješno voditi ni
poljodjelstvo, a to se najbolje opaža u
Istri. Evo svemu tome moralo bi dosko-
čiti zadugarstvo, koje je u Istri slabo.
Istri treba pomoći, kaže se dalje u
spomenici, a ta je pomoć dvojaka. Naj-
prije treba vlasti da misle na jednu
brzu pomoć, kojom bi se ublažile teške
posljedice suše, a poslije treba misliti
jednu pomoć, koju, treba Istri pru-
žiti u široj formi. Ta bi pomoć morala
biti u Istri provedena po jednom pro-
gramu. Vlada bi morala provesti, u
pomoć stanovništva, jednu široku ak-
ciju, da se istarsko gospodarstvo po-
staviti na jedan stabilan i čvrst temelj,
kako ne bi u buduću jedna malo jača
suša upropastila istarskog seljaka jako
kao ove godine. Istri bi se morale dati
sve ono što je njezinom gospodarstvu
potrebno, a ne da ovako na svemu esku-
pudjaju. Potrebno je da se što prije pro-
vede bonifikacija neplođnih i malari-
čnih moćvarnih krajeva u Istri, da se iz-
grade sve potrebne ceste, vodovodi po
gradi Istri, jer Istra mnogo trpi zbog ne-
stabilne vode. Potrebno je, da vlada po-
stabilne gojenje industrijskih nasada,
magne gojenje vinogradarstvo i svi-
dala potpomoćne sijanje duhana. A vlada
dala potpomoćne sijanje siju duhan,
kojim krajevima seljaci siju duhan,
pak imaju vrlo dobar uspjeh. Itd. itd.
A naročito bi bilo potrebno potpomoć
zadugarstva.

No, za sada je važnija ona prva, to
jest brza pomoć. U spomenici se opšir-
no govori o toj pomoći, koju bi vlada
morala Istri pružiti. Kaže se, da će je-
morala Istri pomoći omogućiti, da se istar-
sko poljodjelstvo bude moglo u budu-
će poljodjelstvu razvijati jednim naravnim
čoj godini razvijati jednim naravnim
čekom. Jedino ta brzo pomoć spasiti će
istarskom poljodjelcu govoda, koja su
već spremna za prodaju. Jedino ako se
uzmu u obzir predlozi u spomenici,
moći će se ove jeseni i zime dati istar-

skom seljaku zarada, da se tako ne će
jako osjetiti posljedica suše, dok će
imaće biti i gladi, budući zemlja nije
urodila.

Vrlo je važno za poljodjelstvo razvi-
ja li se naravnim tokom, to jest može
li se od godine do godine nastaviti,
može li se polja zasijati dobrim sje-
menom, može li se pognojiti u redu je-
senja sjetva, livade itd. Ovogodišnja
suša-biti će kriva, da će to sve našem
poljodjelstvu manjkati. Poljodjelac
istarski ne će ove godine imati sred-
stava, da kupi sve ono što njegova polja
zahtijevaju, a to je slabo. Osim toga
zbog slabog uspjeha ljetine i hrana je
težaku slabija, niti on ne će moći
zemlji pružiti dovoljno snage u radu.
Bili će i takvih poljodjelaca, koji će
morati nekuda na zaradu, da se pre-
hrane, a zemlju će sasvim zapustiti.

Tome bi se moglo doskočiti, jedino
tako, da se pomogne istarskom polje-
djelcu dobaviti sjeme, gnojiva i druge
potrebštine, na kredit uz najviše 5 po-
sto interesa s višegodišnjim rokom is-
plate. Ovaj dug ne bi naime bio učinjen
iz normalnih razloga, nego su mu raz-
lozi teži. Posljedice ove suše moći će se
izravnati samo tekom više dobrih go-
dina.

Osim toga morala bi vlada sniziti za
istarske poljodjelce znatno poreze i to
naročito porez na zemljište, a sasvim
bi morala ukiniti porez na zemljišni
prihod (reditto agrario), jer se isti
može računati ove godine vrlo slab ili
nikakav. Općine bi morale također
sniziti svoje razne takse i poreze. Je-
dino bi se na taj način seljaku dala mo-
gućnost, da nastavi svoje poljodjelske
poslove u redu i normalno. Imaće će
naše poljodjelstvo kroz više godina
zbog ove suše teško šepati.

Treba spasiti istarsko govedarstvo.
Mora se nastojati, da istarski seljak što
manje govoda proda, jer je to jedna
važna grana istarskog gospodarstva.
Nije govedo istarskom seljaku samo
jedno vidljivo bogatstvo, nego on bez
govoda ne može svoju njivu pognojiti
u budućoj godini, a ne može ni izorati.

Moralo bi se u tu svrhu dati istar-
skom seljaku ove zime sijena na raspo-
laganje, da on uz pomoć svojih govoda u
staji držati. To sijeno bi se moralo se-
ljaku davati preko zadruge s polakši-
cama oko plaćanja, onako nekako kao
za gnojiva i sjeme, s malim interesom
na duji rok.

Sredstva za sve to morala bi se za-
drugama dati preko „Credito Agrario“.
I to tim prije. Jedino tako bi se spasilo
istarsko gospodarstvo.

Osim toga sadrži spomenica još je-
dan važan predlog, a taj je, da se istar-
skom pučanstvu daše što prije i što je
više moguće zarade. Trebalo bi zapo-
četi s radovima oko bonificiranja Mir-
ne, Raše i Koparščine. Tu je mnogo po-
slova. Oko 8000 hektara zemlje leži bez-
plodna, pak bi se na popravljanoj toga
zemljišta moglo zaposliti mnogo selja-
ka, koji bi tu imali kruh, što će jim
inače manjkati ove zime. Osim toga
moglo bi se započeti s izgradnjom no-
vih cesta. Nekeje od tih su i projekto-
vane odavna. Sada bi to stanovništvu
vrlo dobro došlo. Ta bi poljodjelcu do-
nijelo koju gotovu paru, a to je u ovak-
vremenima vrlo važno.

Ova pomoć morala bi se što brže pro-
vesti. To je važno i zato da se istarski
seljak podigne iz očajnog stanja u koje
je u zadnje vrijeme, uslijed teških po-
slijedica suše pao. A poslije treba na-
stojati, kaže spomenica, da se provede
i ona druga šira pomoć.

Politički pregled

— **Žitna bitka.** Pred nekoliko dana
sastala se je u Rimu jedna komisija,
koja raspravlja kako se imaju podje-
liti nagrade za ovogodišnji natječaj
žitne bitke. Natjecalo se je s žitim
proizvodima više tisuća poljodjelaca.
Sveukupna svota za nagrade iznaša 1
milijon i pol lira, a razdjeliti će se na
805 poljodjelaca iz raznih pokrajina.

— **Američki ministar financija u
Veneciji.** Američki ministar financija
Mellon nalazi se sa svojom jahtom na
Jadranskom moru. Bio je neki dan i
na Brionima, a zatim je odplivio u
Veneciju. Tamo se je sastao na kraći
razgovor s talijanskim ministrom fi-
nancija conte Volpijem, koji ga je po-
sjetio na jahti.

— **Avijatičke utakmice u Veneciji.**
Ove godine, i to doskora, vršiti će se u
Veneciji velika avijatička utakmica za
kupu Schneider. Slična je utakmica
bila lanjske godine u Americi. Tamo
su kupu osvojili talijanski avijatičari.

— **Manevri zračne armade.** Doskora
će započeti veliki manevri talijanske
zračne armade (aeroplana). Ti će se
manevri sastojati u vježbama pojedinih
skupina streljčkih, napadačkih i iz-
vidnih aeroplana.

— **Skrb za poljodjelstvo.** Vlada pri-
pravila zakonski dekret, kojim će se
komarno urediti agrarni krediti za male
poljodjelce. U državi će se ustanoviti
30 kreditnih zavoda, koji će biti pod
nadzorstvom ministarstva za narodno
gospodarstvo. Ti će kreditni zavodi di-
liti poljodjelicima kredite za nabavke
umjetnog gnojiva, sjemena, orudja,
gospodarskih strojeva itd. uz male in-
terese i s duljim platežnim rokom.

— **12 novih torpiljera.** „Gazzetta Uffi-
ciale“ donasa popis imena 12 novih
torpiljera, koji su pred kratkim izra-
đeni.

— **Vladina kriza u Grčkoj.** Dne 12. o-
mij u grčkoj se je vladi opet pojavila
kriza. Do krize je došlo zbog nekih
unutarnjih političkih i financijskih
pitanja. Sto će biti sa dosadanjom vla-
dom nema se.

— **Medjunarodna gospodarska kon-
ferencija.** Doskora će se u Rio de Ja-
neiro držati jedna velika i važna kon-
ferencija, na kojoj će zastupnici svih
država raspravljati o raznim interna-

cijonalnim gospodarskim pitanjima.
Koncem dojučeršnjeg mjeseca otputovali
će tamo talijanska delegacija.

— **Egipatski kralj u Veneciji.** Dne
13. o. mj. došao je u Veneciju egipatski
kralj Fuad I. Pratio ga je ministar fi-
nancija on. Volpi, čiji je kralj gost. Ve-
necijanski počestat pozdravio ga je pri
dolasku u ime svih građana.

— **Jugoslavija i Njemačka.** Prošle
srijede otputovao je jugoslavenski
kralj Aleksandar iz Beograda u Nje-
mačku. Službene vijesti kažu, da je
kralj tamo otišao da liječi neku zelu-
čanu bolest, no novine taj put kraljev
drugacije tumače. Kažu naime, da je
Aleksandar otišao u Njemačku iz či-
stih političkih razloga. On je tamo
otišao da sklopi s Njemačkom sporu-
zak za savez Jugoslavije i Njemačke.
Ta vijest nije potvrđena, ali novine
tako tumače.

— **Jugoslavija i Bugarska.** Novine
pišu osim toga, da je kralj Aleksan-
dar u Monakovu u Njemačkoj susreo
bugarskog kralja Borisa, koji se tako-
djer nalazi na putu. Oni su se pri tom
dugo razgovarali o političkim odnoša-
jima Jugoslavije i Bugarske, te su se
dogovarali i o jednom brzom sporu-
zaku između njihovih država. Poslije
je izvanje ministarstvo jugoslavensko
demitralo ovaj vijest.

— **Jugoslavija i njezin dug Engleskoj.**
Jugoslavija ima prema Engleskoj rat-
nog duga 25 milijuna i pol funti. Taj je
dug plativ u 62 godine. Osim toga ima
Jugoslavija oko 2 milijuna funti duga
za neke novije nabavke. To mora pla-
titi kroz 15 godina uz kamate od 5%.
O formi isplaćivanja tih dugova vodili
su se neki dan u Londonu između Ju-
goslavije i Engleske pregovori. Države
su se posvema sporazumjele.

— **Mala Antanta.** Doskora će se vršiti
u Zenevi jesensko zasjedanje Lige Na-
rodna. No, još prije toga zasjedanja Lige,
vršiti će se jedna važna konferencija
Male Antante i to po svoj prilici negdje
u Švicarskoj.

— **Vladina kriza u Irskoj.** U Irskoj iz-
gleda da vlada proživljuje jednu pri-
lično jaku krizu. Do krize je došlo uslijed
nekih stranačkih nesuglasica iz-
među republikanaca, nacionalista i
radničke stranke.

DOPISI

IZ RIJEKE

Oh, te knjige! - Posljednja želja jednog odsudjenog na smrt...

Neki Miša Krnjač, rodom iz Stare Panlike, mlađi od 25 godina, odsudjen je radi dvostrukog grabežnog umorstva...

Onda su ga novinari upitali, dali ima koju želju? Našto će on njima: - Da, imam; sad sam molio, da mi donesu knjigu o pesimizmu...

Novinari pogledaše jedan drugoga u čudu. Taj Miša Krnjač običan je radnik, seljak na imanju nekoga provincijalnog imućnijeg poljodjelca...

Pa što se čudite? Pročitao sam ja mnogo knjiga, što su ih napisali razni filozofi i sve o samom najvišim pitanjima života i smrti.

Sopenhauer! Kolike istine čitaoa istarske Riječi! Čuju ovo ime za prvi put. Neka im nije žao. Bilo je, istina, vrijeme, kad je taj njemački mudrac bio u velikoj modi...

Sopenhauer, gledajući na sve živo, u prvom redu čovjeka, vidio je svu vrlo crno. Život je ružan, pun boli i trpljenja. Živi razumni stvorovi to znadu, pa sa svim tim hoće da žive.

Pa ne da nam samo u tom pogledu suša jako škodi. Ostali smo i bez vode. Mi moramo vodu da tražimo dva sata daleko. I za to blago nam je teško, jer su naše lokve ostale sasna suhe, bez kapli vode.

Do sada još nemamo kiše. Mise za misom se obdržavaju i procesije, a kiša nekako dolazi od našeg praga, ali k nama neće pa ne će. Goveda ostala bez paše. Mlijeka za to davaju manje. I naša mliječarska zadruge dobiva s toga razloga manje mlijeka...

Što ćemo na to? Danas se ne može tražiti od svih ljudi na svijetu, da čitaju samo knjige. Društva sv. Jerolima, a opet ako zabranite čitanje te i te knjige, dogoditi će vam se ono, što se je nekod već dogodilo u raji zemaljskom: svak će htjeti da posegne baš za onom zabranjenom knjigom.

Evo mojeg savjeta: ako već koje mlado momče hoće da pročita ovu ili onu knjigu, ovoga ili onoga filozofa, neka bude uvijek duhom na straži. Neka se svaki čas pita: dali je baš to tako, a ovo ovač? Dali je onaj gospodin filozof pokupio sve što treba, da može ovaako mirno i bezbrižno izričati svoje sudove? Ne fali li možda onome gospodinu filozofu koja dašćica u glavi?

Najgora prolaze pri tom mladi ljudi slabih života. Oni su vrlo osjetljivi, i više se čuđu vidjeti od fantazije nego od razuma. Tako se je ovaj današnji ovdje na Riječi dogodilo ovo čudo: neki činovnik imao je od odgovora na sudu zbog promijenjena. Neka svjetlo u toj stvari razsvjetla je bila neka djevojčica...

sud, isplia nekakav otrov, od kojega malo te nije poginula. Mnogo ljudi posjećuje obje izložbe: onu «Kampionariju» na Mlaki i onu umjetničku u ulici Edmondo d'Amicis...

One tri: Idem Korzom, a preda mnom jedan zaljubljeni par: mlad muž i mlada žena. Nešto se prepiru, a onda će najednom muž ženi:

- Najzada ti moraš mene da stuššaš. U našoj familiji ja sam isto, što i glava na čovječjem tijelu.

- Neka, odgovori ona, ako si ti glava, ja sam vrat, a ti znaš, da se glava mora okretati baš onako, kako će vrat. E bastal!

Ona druga: Pred vratima kapucinske crkve zaustavi me prosjak, pa će mi: - Dajte mi ča vajme Božje!

Prošćajem džepove pa rekoš: - Drugi put. Danas nimam put seba ni solda maniti.

A prosjak meni: - Ako četa ću vam promenit. - Ona posljednja: Nineta otišla k liječniku i liječnik je upita:

- Što vam fali? Imate li dosta apetita? - Imam jos previse. Ter vidite da sam prisla debela kao jedna barka.

- Pa što biste htjeli? - Otela bim osuset, a sama ne znam kako.

- To vam je vrlo lako: idite u koje selo i ostanite ondje nekoliko dana. Od nara do podna cijepajte u sumi drva, a od podna do noći nosite ih kući. Živite tako mjesec dana, pa ćete omršaviti kao tria.

IZ KATUNA LINDARSKOGA. Velika suša.

Uvrstite nam g. uredniče u Vaš list par riječi, da znadu naša braća širom Istre, kako je kod nas. Kod nas nije ništa bolje nego li drugdje, nego paše još i bogu.

Pritisla nas je jako suša, da je Bogu za plakati. Uništila nam je skoro posvena kukuruz, krumpir i fažol. Kukuruzna ne će biti ni za sjeme. I grožđe jako osjeća sušu, pa je na nekim mjestima vrlo po-venulo.

Pa ne da nam samo u tom pogledu suša jako škodi. Ostali smo i bez vode. Mi moramo vodu da tražimo dva sata daleko. I za to blago nam je teško, jer su naše lokve ostale sasna suhe, bez kapli vode.

Ako ovaako potraje napred bez kiše, biti će veoma slabo za nas: siromašna poljodjelca. Nebo nas često zavarava kojim oblačicem, ali kiše nema, ko da nas je Bog sasna zaboravio. - Za sada dosta, drugom zgodom više. - Seljak.

IZ SV. MARTINA Suša. - Mliječarstvo.

Do sada još nemamo kiše. Mise za misom se obdržavaju i procesije, a kiša nekako dolazi od našeg praga, ali k nama neće pa ne će. Goveda ostala bez paše. Mlijeka za to davaju manje. I naša mliječarska zadruge dobiva s toga razloga manje mlijeka...

Zadruga si je u zadnja doba nabavila neke nove mliječarske aparate (strojeve). Prije spomenuti privatni mliječari u zadnje doba sagradila su Mlinu, na rijeci Mirni, malu i zgodnu mliječarsku baraku, gdje ima dosti hladne žive i čiste vode.

Neki su mislili, tu i u Trstu, da će privatne mliječarne same od sebe propasti uslijed Zadruga, ali, reč bi, da nisu pravo mislili. Vrijeme i okolnosti pokazuju sasna drugo i obratno. Opet teško je i oblastima zabraniti privatno mliječarenje, kad su trgovine slobodne, kad imaju dobro mlijeko i kad im to prije dozvolije. Uz to privatnici draže plaćaju mlijeko, i mogu, a to mnogo odlučuje, i važni.

IZ ROVERIJE. Suša. - Naradeš glede brašna.

I mi i naše blago u zadnje vrijeme vrlo mnogo patimo od grozne suše, kakve već odavna ne pamtim. Pa i polja su nam sva izgorena i propala. Usjevi nam nisu nikako uspjeli. Pšenica i žito još se nekako izvukose, ali kukuruzna i krumpirna ne ćemo imati ni za sjeme ove godine. Sve je slabo, a i grožđe se na nekim mjestima suši. Punim se pravom pita naš seljak, što će od nas biti ove zime, što će biti od našeg blaga, koje je ostalo bez sijena, jer je suša sve izgorejela? Sigurno nas je Bog zaboravio.

Lanjske godine propalo nam je mnogo žita zato, jer je kod nas bila krivo rastu-maćena naredba vlade glede brašna. Nama je bilo rečeno, da se mora sve zrnje što prije sameljati. Svako se je žurio, a bilo je još previse rano za mljeti. Poslije se je mnogo brašna pokvarilo. Treba da pazimo, koji su danji da tumače naredbe narodni. Neka župan dobro prešćudira svaki dekret prije nego će im objaviti. Narodna ne govori, da se što mora sve sameljati čim prije. Svaki može da mljeti kad ga je volja, samo onda mora mljeti po propisu. Da se, je lanjske godine tako mislilo, bilo bi manje štode nego što je bilo. - Jedan seljak.

IZ NEW YORKA

Upomeni i Antuna Šibarba iz Lovrana. Mjesto oporavka i zdravlja - našao je pred par mjeseci u milom si rodnom kraju naš neprežaljeni Antun Šibar, hladan grob, u najljepšim godinama svog života.

22. marta o. g. naš se Toni povrat iz New Yorka po liječničkom savjetu u rodni kraj na promjenu zraka. I on i mi mislili smo, da će uistinu na blagom i ugodnom podneblju kršne Istre naći lijeka svojoj polaganog, ali teškoj bolesti - tuberkulozi, no to su bile samo obmane, jer je za njega svako liječenje bilo prekasno i uzaludno.

Prispjevši 10. aprila u Trst, otpremiše ga odmah po naputku njegovog šurjaka, g. kap. Wandligna, u sanatorij S. Magdalene, gdje je nakon 27 mučnih dana i duševnog i tjelesnog trpljenja - videći se onako sam, daleko od svoje majke i sestre, na koje je uvijek mislio i koje je mnogo ljubio, daleko od svog ljubljenog rod-nog mjestanca Lovrana, koje je nosio u srcu i uvijek žudio, da u njegovoj grudi počiva vječni san - ispuštio svoju mladost i plemenitu dušu.

Dne 10. maja pranesoše njegove kosti na tršćansko groblje (Campo No. 18, fila No. 17). Tamo sada počiva vječni san naš mladi mučenik, dobar, ljubljivi i nezaboravni Toni. O, nekā mu je laka hladna zemlja, duši nekā mu je rajski mir, a u naraodu trajan spomen.

IZ MARTINŠČICE NA OTOKU CRESU. Naše gospodarstvo. - Vrlo uspjeli tečaj ručnog rada.

Rijetko se kada čita koji dopis odavde u objeljenoj «Istarskoj Riječi». Sto čete, veseli vam vijesti ne možemo dati, a tužakanje ništa ne koristiti.

Narod je ovdje siromašan, jer polja ima malo, a i to malo, ga obično izda. Ove je godine sve izgorela suša te se od svega nije sabralo skoro ništa sjeme. Većim dijelom naš je narod po svijetu, a što ostaje doma, bavi se ribolovom. Nego i ribolov ide slabo. Nadali smo se, da će ove godine biti dobro ribarenje, pošto su prva dva skura (tamno noć) uhvatilo prilično srdjela, ali smo se prevrali, jer se sada kod te velike vrućine riba drži u visokom moru.

No nećim se ipak možemo pohvaliti - imali smo naime pred kratkim u Martinšćici tečaj ručnog rada, koji je vodila vješta učiteljica gospođica Ruža Matejčić iz Pazina. Tečaj su pohađale skoro sve naše djevojke i žene i njim se lijepo okostile.

U tom se tečaju učilo sve, što bi morala znati svaka vrijedna demačica, naime šivanje, krojenje, krpanje te raznovrstno vezenje na ruke i stroj, osobito se je učilo krojiti i šiti muške košulje i gaće, što će biti ovdje od nemale koristi.

Tečaj je imao biti dvomjesečan kakovi su obično tečajevi gospođice Matejčić, no na želju većine učenica, koje su željela izvršiti se u struci šivanja, produjio se tečaj za mjesec dana.

Podučavale se svaki dan od 8-12 sati prije podne i od 2-7 sati poslije podne. Tekom tečaja skrojilo se i zgotovilo u svemu 889 komada raznog odijela za odrasle i djecu, te muškog i ženskog ličnog i kućnog rublja.

Na svršetku izložile su učenice svoje radnje u dvomati tečaja. - Zadržila nas je ljepota te izložbe; nisi znao odkuda da počneš pregledavati, da ti što pogledu neizbjegno. Bilo je tu više imbi, gradskih ogrtača - za koje si u uvjubi hoće li se nositi u Martinšćici, tako su gospođski za naše - siromaštvo! Dali je vidjelo se ljep-pog raznovrstno vezenog ličnog rublja, te stolnjaka, zastora, jastučića, sjajest razno-bonjih ženskih i dječjih opava, zatim više para muških gaća i košulja i muških dječjih odijela. A izložile su takođerjo do-lamu, vartakol i više košulja naše narod-ne nošnje, što su osobitim zanimanjem motrile odrasle žene. No najviše su nam se svidjeli oni komadi izradjeni narodnim vezom. Na svršetku školske godine, sa-brala je oko sebe gospođica Matejčić kitu učenica pučke škole, te ih besplatno, str-pljivo učila praviti košarice iz ljepenke, za ručni rad i crtala im na platnu lahke crteže da uče praviti: lozicu, lančić ili narodni ubod.

Lijepo je bilo gledati, kako veselo pola-ze tečaj ove naše male, koje su takođerj izložile nekoliko svojih prvih radnja.

Ovaj tečaj nas je zadovoljio u svakom pogledu - naše selo ima i imat će u bu-duću od njega veliku korist. Osobito je dobro došao onima, koje su zaboracile narodnu nošnju, te će si odsad znati same krejiti i šivati: moderne opave, a neće trebati da ih nose šveljama u Cres ili Lo-šinj, za što bi prije potraitile mnogo skupe-ćenja vremena i teško zaslužena novca. Jer je i ovdje zauzela maha nesretna moda; osobito je mladji narastaj pomam-ćine bi se pravom naše majke i babice vele: «To je starinski, to nije više moder-no, tako se stare odijevaju. Zalosno. Do-skora, ako ovaako potraje, nestat će lijepe starinske nošnje u naše selu. - Zena.

Franina i Jurina

Fr.: Kako si se to zagalio? Jur.: Gledam va nebo.

Fr.: Čekaš ča od zgora? Jur.: Za sada ne! Zabavjam se gledajuć kako zvezdi lete.

Fr.: Va ovem mjesecu ih najviše pada? Neki ih zovu i suze Svetega Lovrinca. Zač to?

Fr.: Zašto, zač ih najviše pada? gusti na dan Svetega Lovrinca, ve-likega Božega mučenika. Fr.: (zapjeva).

Blažen sveti Lovrinca, Tvoje sestre doma ni, Zač ju i majka zaklela, Jeno jutro kvatno, Jeno jutro nedeljno, Ni ju tela slušati, K maši ju je poslala, Volela je šetati, Nego k maši hoditi, Ju je tužna zaklela, Već je potle doma ni...

Ma - te zvezdi ne padaju samo u auguste. Ja sam ih videl i va novem-bre i va maeje i va drugeh mjesecih. Ča mi ga je to? I - su pak to za spravlje zvezdi, ale nisu?

Jur.: Za pravo reč, to nisu nikakove zvezdi, nego kada veći a kada manji kusit od repatic, ke su se raspale. Fr.: Ča se i repatice raspadaju? Jur.: Kako i teoli čovječje i kako svaki stvar na ovom svete, zvan duši, ke gre Bogu na račun uprav onakove kakovu ju je on stvoril, ako ni - raz-zume se - na njoj nikakovega smr-nega greha.

Fr.: To mi je prava, ku čujem, da se repatice raspadaju. A je pak ki kad to videl?

Jur.: Kako ja tebe sada gledam, tak su ljudi leta 1846. gjedali jednu vel-repaticu, ka se je raspadala na dva dela. Kasnije su se ta dva dela raspali i na milijun drugih manjih kuspi. Ti kusi sada lete po nebe svaki za se kako i mi, kako i mesec i kako i te-like druge zvezdi.

Fr.: A svetle koliko te male zvezdice? Jur.: Ako zapadu va zrak, ki je oko naše zemlje, one se zapale i mi vidimo to njihove svetlo i rečemo: Bo-to pomiluj! - zač mislimo, da se on ča jedna duša odvela od ovog sveta.

Fr.: A zač se zapale? Jur.: Zato, zač lete kako strelj, pa kada tako brzo prohajaju kroz zrak, strašno se steple i zapale. Kad pak padu va more ale na zemlju, on-puta se - to se zna - pogase.

Fr.: A kada se pogase, ča ostane od njih?

Jur.: Kamenje, ale pak železo. Fr.: Škoda da mi srebro ale zlato! Pro-misli, kako bi to bilo, da bi nanesli suz svetega Lovrinca padali na zem-lju zlatni cekini. Kolika sreća za brižni ljudi!

Jur.: Ja ne znam, ako bi pak to bilo? Bog zna kakova sreća!

Fr.: A zač ne? Jur.: Prvo: ako bi na zemlju nalete-li previše zlata, ne bi to zlato imelo prave vrednosti, zač ne bi nijedna za njega maril, kak se danas puno ne mari za batudu po cestah.

Fr.: Tu imaš i ti pravo. Jur.: A drugo: kako je svem ljudem nemoguće ugoditi, ne bi njim se ugo-dilo ni onput, da njim mesto one maleh zvezd pada pred nego samo suho srebro i zlato. Češ da ti dan jedan primer? Čuj! Ti znaš, da va ovom istem hipe, dokle se mi ovako mirno i lepo razgovaramo, ima na svete milijuni ljudi, ki leze bolni i nemoćni, a ima ih sva sila, ki se va najstrašnejših mukah bore za smrt. Ka ih čeka. Da pred svakega onoga nesretnika pada z neba po ječina ove-čja zlata, ča misliš, da bi njoj se o-čjako razveselili? Ne bi! Ma da mu-čonega istega neba pada jedina sam-ka pljica zdravlja, ča misliš, kako

vremena, pak je već s toga razloga nepametno upuštati se u troškove. Svako će odšteta biti likvidirana, kada bude za to vrijeme, to jest kada komersijalac svrši sve radove i kada prokurira sve referate raznih komisija, koje su štete pregledale.

Za naše ribare i pomorce

Postoji jedan stari talijanski zakon, koji se provadja i na naše pokrajine te se toga zakona moraju strogo držati ribari i svi oni, koji posjeduju ladje na jedra, vesla itd. što im služe za ribarenje, prevaznane itd. U tom je zakonu rečeno, da nijedna ladja ne smije od zalaska do izlaska sunca ploviti morem a da nema na pramcu (provi) zapaljen «feral» s bijelim vidljivim svjetlom.

Ladje i brodovi na paru ili na motor moraju ispod toga «ferala» s bijelim svjetlom imati jednu «lanternu» s kombiniranim svjetlom, koje pada u zelenoj boji na desnu, a u crvenoj na lijevu stranu. To se svjetlo mora vidjeti na daljinu od 1 milje.

Protiv onih, koji se ne bi držali ovoga zakona postupati će lučke kapetanije vrlo strogo.

Sacco i Vanzetti

Imena Sacco i Vanzetti u posljednje vrijeme služe svim novinama svijeta kao glavni napis na prvim stranicama. Već se odavno, sedam dugih godina, ta imena vuku kroz novine, no u posljednje se vrijeme, u dane, kada se Sacco i Vanzetti imaju pogubiti, sva javnost ovoga svijeta uvelike zanima za njih, mnogo se o njima piše i govori.

O čemu se radi?

Nicola Sacco i Bartolomeo Vanzetti, to su dva radnika, Talijana, izseljena u Sjevernu Ameriku. Oni su državljani Sjeverno-američke Unije. Godine 1920. oni su bili dovedeni pred sud, optuženi, da su počinili grabežno umorstvo u mjestu South Braintree, blizu Providence, nad jednim činovnikom i jednim privatnim stražarom, koji je toga činovnika pratio. Činovnik je bio namješten kod jedne velike tvornice cipela pa je toga dana nosio sobom 15 hiljada dolara, koje je morao razdijeliti među tvorničke radnike kao sedmičnu plaću. Stražar ga je pratio, da ga neko ne napadne. No, napadači su ih ipak svladali. I činovnik i njegov pratilac ostade na mjestu mrtvi od revolverskih hitaca. Lopovi pograbise pare i pobjegoše.

Optuženi i osuđeni na smrt.

Odmah po zločinu policija se je dala u potjeru za zločincima. Sumnja je pala na jednu lopovsku bandu što je bila već poznata u tom kraju, no poslije nekoliko dana priznala je policija denunciju jedne žene, koja se izjavila, da su zločin počinili Sacco i Vanzetti radnici u tvornici cipela. Ta je žena poznata neka prostitutka. Osim nje je podnio istu denunciju i jedan muskarac rodom iz Irske. No, ni taj nije pošten, jer je već više puta bio osuđen zbog raznih delikata.

Policija je vjerovala optužbama, te je, bez obzira na osobe, koje su ih prijavile, uhapsila Saccu i Vanzettija, kao krivce za spomenuti zločin.

Proces se je vodio junija 1921. u Dedhamu, a predsjedao mu je sudac Thaler. 500 porotnika bilo je odbiveno prije nego se je sastavila porota. Optuženi su imali 107 svjedoka, koji su svjedočili, da su oni nedužni. Među tim svjedocima bio je i tamoniški talijanski konzul, koji je svjedočio, da je Sacco za vrijeme zločina bio kod njega na konzulatu. Drugi su svjedočili, da je za vrijeme dok se je zločin zbio,

Vanzetti prodavao na ulici ribu. Samo 5 ih je bilo, koji su mogli svjedočiti protiv Saccu i Vanzettija. Oni su tvrdili, da su Sacco i Vanzetti onoga dana i u ono vrijeme bili vidjeni blizu mjesta, gdje je zločin počinjen. Između ovih pet protivnih svjedoka bila je i već pomenuta prostitutka, a također i onaj Irac, koji je po zanimanju lopov. To su naradno svjedočili, kojima se ne može vjerovati. Osim toga izjavio je na sudu jedan policajac da je pomagao optužbu protiv Saccu i Vanzettija, ali da je samo lagao, da nezna ništa istinitoga o zločinu.

Na temelju svega toga izgleda, da bi sud bio morao riješiti optužbe i krivnje za zločin Saccu i Vanzettija. No, dogodilo se nešto ne očekivanoga: Sud se ne obazire na vjerodostojne svjedoke, koji brane optužene, nego vjeruje nepouzdanim svjedocima (prostitutki i lopovu), koji denunciraju Saccu i Vanzettija. Iza 4 sedmice raspisivanja sud osuđuje Saccu i Vanzettija na smrt električnom strujom.

Osuđa i javnost.

Ova je osuđa uzbunila svu javnost Amerike, a zatim i čitavog svijeta. Svi su osuđivali sud i porotnike. U cijelom svijetu, a naročito u Americi, počela se je silna propaganda i protestiranje protiv ove osude. Naročito je među radničkim izbjeglicama nezadovoljstvo. Sa svih strana digli su se zahtjevi, da bi se ova nepravdna osuđa poništila, te da bi se potražilo prave zločince. To se je sve razvilo doskora u svjetski pokret za reviziju procesa Sacco i Vanzetti, koji da su pravdni osuđeni.

Smrtna osuđa imala se je obaviti 6 sedmici od 4. do 11. augusta ove godine; 6 godina poslije procesa. Ovo vrijeme Sacco i Vanzetti čekali su u zatvoru svoju smrt.

Izjave Madeirosa.

No, u novije vrijeme zaplelo se je u slučaju Sacco i Vanzetti nešto novoga i to vrlo važnoga. Neki portugalski Madeiros morao je lanske godine da bude usmrćen zbog nekakvih teških zločina. Prije nego li ga povedoše na električnu stolicu, on je izjavio, da je on pripadao onoj lopovskoj bandi, koju smo prije spomenuli i na koju se je zbog zločina prije sumnjalo. Ta banda je po njegovim izjavama počela ono grabežno umorstvo nad činovnikom i njegovim pratilcem i on sam je pri tom učestvovao. On je izjavio da, da je on sam počinio umorstvo. Sacco i Vanzetti, po njegovim izjavama, upoće nisu pripadali toj bandi i nikako nisu krivi za zločin zbog kojega čekaju smrt.

Novi proces.

Iza svega toga odlučeno je da se proces obnovi. I počelo se je opet suditi u aprilu 1926. Predsjedao je opet isti sudac, a što je najvažnije i najzanimivije kod svega toga, osuđa je ostala ona ista iz prvoga procesa, bez obzira na sve izjave Madeirosa. Sacco i Vanzetti ostadoše osuđeni na smrt.

Ovo je novo sudjenje bilo vrlo kratko. Sudac je optuženima javio, da je nemoguće uzeti u obzir izjave Madeirosa, jer je tako naredila viša vlast, oni moraju biti usmrćeni.

Sacco i Vanzetti nisu se poslije prvoga procesa vidjeli 6 godina. Sastali su se opet pred starim, strogim sucem. Njihov je sastanak bio dirljiv. Sastala su se dva čovjeka čija je sudbina jedna: smrt.

Iza kako im je javljeno novo riješenje bilo im je dozvoljeno da izraze svoje zadnje mišljenje. Najprije je govorio Sacco. On izjavljuje, da su on i Vanzetti nevinno osuđeni. To znađe on, i znađu i svi njegovi drugovi radnici iz Amerike i cijeloga svijeta.

Poslije njega govorio je Vanzetti. On to isto izjavljuje. On i Sacco bili su poštteni radnici, koji su se trudom svojih ruku hranili, a od svakog su zlog dijela zazirali. Sud ih je osudio nepravdno, no on još je

damput viče svemu svijetu, da su on i Sacco nevinno. On kaže, da su oni osuđeni najviše zato, jer su oni bili poznati zbog svojih anarhističkih političkih ideja.

Protesti.

Bilo kako bilo oni su ostali osuđeni na smrt. No svijet ne štiti. Sa svih strana svijeta digli su se naradno u zadnje vrijeme ogorčeni protesti raznih staleža, klasa i političkih stranaka svih naroda i država. Naročito se u protestiranju ističu anarhisti i komunisti, koji vrše i oružane atentate i napadaje na zgrade i osobe američkih vlasti da protest bude bučniji. Samo u Bostonu je bilo uslijed ovih atentata 100 milijuna dolara štete.

Neizvjesnost.

Sve to je ipak imalo nekog uspjeha. Smrtna osuđa morala se je obaviti 11. o. m. j., no najednput je vlada odredila, da se prenaša za 10 dana.

Sada je život Saccu i Vanzettija u neizvjesnosti. Očekuje se kako će se ponijeti vlada, kojoj je da odredi hoće li se bez obzira na ikakve proteste izvršiti smrtna osuđa ili će Sacco i Vanzetti napokon biti oslobođeni. To danas zanima cijeli svijet. Svi čekaju što će se riješiti u tom pogledu danas, sutra, prekosutra. Do 21. augusta, jer toga bi se dana Sacco i Vanzetti, u slučaju da vlada ne prihvata nikakve proteste, morali usmrtili.

Za Saccu i Vanzettija, zanimaju se ne samo radnici nego i države i državnici. Tako je kod američke vlade posredovao za njih sam on. Mussolini, te Papa.

Najnovije vijesti iz Amerike daju nadu, da će Sacco i Vanzetti poslije 7 godina patnje i čekivanja smrti biti oslobođeni smrtno kazne. U tom bi se slučaju opet pristupilo jednom novom temeljitom i pravdom procesu. No, to još n'je stalno. To s'je samo tako govori kod se još nezna što će najviše vlasti riješiti.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI
Tiskar: TISKARA „EDINOST“ U TRSTU.

PRODAJE SE ukupno orudje za deset bačvara sve u sasvim dobrom stanju. Obratiti se na adresu: Bait, Trst, Via Tiziano Vecellia 16V., vrata 15.

KUĆA — Volosko kbr. 39 sa deset odjeljenja, dućanom, dvorištem, lijepim izgledom na more na glavnoj cesti prodaje se za 30.000 lira. Upitati se kod vlasnika kuće u Voloskom br. 39.

Svi koji kane putovati u Ameriku i Australiju, neka se obrate na ovlaštenog zastupnika za izseljenje za kotar Volosko-Opatiju: CHITTER MARIO, MATULJE (kod kolodvora).

JAVNA ZAHVALA.
Potpisana zahvaljuje ovim svim prijateljima i znancima, koji prigodom smrti našeg nezaboravnog oca i supruga
JAKOVA
nastojali ublažiti našu bol. Ujedno hvaljuje svim onima, koji su smrtno ostanke cvijetom i vijencima te svim onima, koji su ispratili pokojnika do hladnog groba. Napose se zahvaljuje veleuč. Dr. Tomasu baronu Lazzariniju, koji nastojao svim sredstvima da olakša našu bol.
Sv. Nedelja od Labina, 10. aug. 1927.
Obitelj ČERNJUL.

KURJE OČI
(kale)
lijечи brzo i uspješno mast

Farmacia Sponza
TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST
Čuvajte se patvorina!
Masti Rya možete dobiti u svim ljekarnama.

NAJBOLJE VRELO!
Kod nakupa letnje i zimске robe (odjela svih vrsta cipela, klobuka, kapa, košulja, kišobrana, kravat, linog šofa, svih vrsta platna za košulje i odjela, te poklancstva svih vrsti i odjela, obratite se na jedino domaće i najcjenije vrelo
M. KOREN & Co. - PAZIN
(Cesta pred prošnjom)
Širite „Istarsku Rijet“!

NOVE CIJENE
ljekarne Castellanovich
vlasnik F. BOLAFFIO
TRST (Sv. Jakov) - Via dei Giuliani br. 42 - TRST

GLYKOL	L 7-50
VODA DELL'ALABARDA	" 6-
LIKER KINA	" 6-80
PRSNJI SIRUP, za odrasle	" 7-
" " djecu	" 5-
SMILAJOD	" 10-

Ljekarna je otvorena ovaj mjesec i po noći.

E. PECENCO, TRST - VIA MUDA VECCHIA 3
(iza magistrata)
Strojevi za šivanje, vezenje i pletenje
Adler - Neumann - Junker & Ruh
najbolji za obitelj i obrt.
Besplatno podučavanje za vezenje. Potrebniće za stroj. Popravci. Upostava motornog pogona
Stara tržanaka tvrđka, ustanovljena 1889.

Dušična umjetna gnojiva
Seljački proizvodi
dobivaju se kod
Remigio Fragiaco
commissione e rappresentanze
TRIESTE - Chiodino in Monte - Villino 342 Biore del Re.

PODLISTAK

Kad se je Miho ženija...

Vičerali smo, kad je neki zronpa na vrati Mami je pošla upriti i na vratih je sta Miho. Bija je lipo ubučen. Brgeše je ima ud pana i kružat. Iz žepa mu je gleda veliki crleni faco, a znutra se je vidija kraj ud digetice. Šiljar mu je sta na jedan bok, a na njen živa roža z perljen ud onega lipega tiča.

Na vratih se je pofrnja i reka: Faljin Bog i pun nekiga straha prikorkaknuja prag. «Vazda budu mu je reka utac i pragnudija mu neka sličica gre pomoći vičerali. Isti ni stija, a bukica je donija samo do usni, ni piti ga ni bilo volja. Vidilo se je da mu je tizno. Na stolici se je ubraše i miša, a i lice-na se prominjivalo! Kad smo povičerali, prikrižili se, sija je i on h ognjištu.

Sestra je vuzela pletilo, a mati prešlicu. Utac je zvdajia «bipicu», napunija je i natza. Nikohtko minutu je bilo tiho kako u crkvi, mdaš se ni ni maknija. Najzad je počela: «Doša san...» ruke je stavija za vrat i spoglediva Maru, drugo ni mogla ni zrefi. Jopet je bija muk... «Doša san... ako čete»... jopet je gleda Maru na škaricu, — «mami mi je stara a ni utac, ni jako za delo, ko bi mo se složili je i Vaša Mara, ko bi Bog blagoslovija!» Kad je to zreka, Mari je palo pletilo z ruk, mati je

frmala ruku na prešlici zdigla obrve i na široko gledala, a utac je još do polovice punu pipicu stresa po škanjiću... Na Mari se je valje vidilo, da ni zadovoljna, ma utac je popravlja muštaše i reka: «A, a, sinko moj, to su teške stvari, aš to ni za jedan dan, spomenuti ću se z mojon staron i z Maron, pak čemo ti poslati reči.» Vidilo se je, da bi utac bija rad, aš on je zna s ke fameje je.

Mara je valje pošla va kamaru, nagnula se je na brkun i čula kako njoji dragi na tanko kanta:

Neka gori ča će ki
Ti si utac, ko ćeš ti
Za drugega nećeš poj!
U moju ćeš bižu doj!

Mari su doše suze na oči. Kad njoj je drugi dan otac govorija, ni stila niš reči. Bija je jako žalosna. Starijin ne bi bila pošla z volje za svi svit, tako je bila navazena ud malih lit.
Kad je pomesla ručenje svojoj «dicići», tako je zvala kokoše, golube i kunelice i metala njim, sakemu na soj kraj, a oni bi njoj ud dragosti skakali po rukah i krilu, ulovila je «šariba» i potela ga bukvitati. Kad san to vidija san pošla u hižu i valje san reka: Nemojte znate, da bi te njoj još ča kad reka: Utac je gleda priplašeno i reka: «Aš to reči je silii!»
«Drugu nedilju se je Miho z drugon napovida...»
Prikorkakan!